

विस्तरेण च वै ब्रह्मन् कीर्त्यमानं मरुत् तपः ।
 श्रुतं मया मरुतेजो रमिणा च मरुात्मना ॥ ३२ ॥
 अप्रमेयं तपस्तुभ्यमप्रमेयं च ते बलं ।
 अप्रमेया गुणाश्चैव नित्यं ते कुशिकात्मज ॥ ३३ ॥
 तृप्तिराश्चर्यभूतानां कथानां नास्ति मे विभो ।
 कर्मकालो मुनिश्रेष्ठ लम्बते रविमण्डलं ॥ ३४ ॥
 अथः प्रभाते मरुतेजो द्रष्टुमर्हसि मां पुनः ।
 स्वागतं तपतां श्रेष्ठ, मामनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३५ ॥
 एवमुक्तो मुनिवरः प्रशस्य पुरुषर्षभं ।
 विससर्जाशु जनकं प्रीतं प्रीतमनास्तदा ॥ ३६ ॥
 एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठं वेदेहो मिथिलधिपः ।
 प्रदक्षिणां चकाराशु सोप्राध्यायः स ब्रान्धवः ॥ ३७ ॥
 विश्वामित्रोऽपि धर्मन्मा सहरामः सलक्ष्मणः ।
 स्ववाटमभिचक्राम पूज्यमानो मरुात्मभिः ॥ ३८ ॥

इति बालकाण्डे विश्वामित्रोपाख्याने विश्वामित्रब्रह्म
 प्राप्तिर्नाम पञ्चषष्ठितमः सर्गः ॥ ६५ ॥

17 53
 32
 1791